

VERHEEKE, Emiel, vakbondssecretaris (Waar-
schoolt 1 juni 1881 - Gent 20 maart 1963).

Na zijn lagere school werkte hij in een textielbedrijf te Waarschoot, eerst als arbeider, daarna als mees-
tergast, daarna als bediende. Intussen volgde hij
's avonds en in het weekeinde lessen aan het Rijks
Hoger Technisch Instituut te Gent, waar hij de
getuigschriften voor weefkunde, mechanica en
elektriciteit behaalde. Hij werd secretaris van de
Christelijke Centrale der Textiel- en Kledingbe-
werkers, aangesloten bij het Algemeen Christelijk
Vakverbond (ACV) en volgde nog de lessen van
de Sociale School. Tegenover het ACV en het
ACW (Algemeen Christelijk Werkersverbond)
nam hij een vrij zelfstandige houding aan, vooral
gesteund op zijn overtuiging dat de beroepsactie
van de vakbeweging de ruggegraat van het syndi-
calisme moest zijn. In 1924 richtte hij, o.m. met
Fr. Daels, te Gent de Katholieke Christelijke
Volkspartij voor Vlaanderen (z. aldaar) op, die De
Daad als orgaan had. Toen in november 1936 de
Arbeidsorde werd opgericht, ging hij daaraan
meewerken. Hij woonde vergaderingen bij met
Victor Leemans, August de Wilde, Jef Devroe,
Karel Lambrechts en Marcel de Ridder.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog ontwikkelde
Verheeke geen politiek activiteit. Hij nam echter
op twee terreinen verantwoordelijkheid. Zo liet
hij als enige in 't land gebleven afgevaardigde-
beheerder van Het Volk (drukkerij en dagblad) de
krant van juni af verschijnen, tot hij in oktober
1940 de uitgave ervan staakte. Tot het eind van de
bezetting slaagde hij erin de drukkerij op eigen
kracht in stand te houden. Toen de Christelijke
Centrale van Textiel- en Kledingarbeiders zich met

grote delen van het ACV bij de Unie van Hand- en Geestesarbeiders aansloot, maakte Emiel Verheeke tot circa 1942 deel uit van die Unie.

In oktober 1944 werd hij geïnterneerd; hij bleef dat tot midden januari 1945. Beschuldigd van het lidmaatschap van de Unie van Hand- en Geestesarbeiders en van het publiceren in Het Volk van bijdragen waarin de houding van Leopold III werd verdedigd en die van de regering te Limoges werd gekritiseerd, werd hij voor de Krijgsraad gebracht (in 1947). Hij werd er vrijgesproken.

Hij was intussen op pensioen gesteld en heeft geen verdere beroeps- noch politieke activiteit uitgeoefend.

MARCEL BOEY